

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola XX. Ioannis Papae VIII. Ad Vrsvm Dvcem Venetiavm. Gratias agit,
quod apostolicae sedis monitis paruerit. Episcopos ad Synodum venire
iubet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

venturum, vt coram posito fratre nostro Petro sanctæ Gradenfis metropolitano antiftite, vna cum episcopis qui degunt sub ipfo, facta super te discussione, rumor longe lateque resperfus, aut innoxius patefactus absolueretur, aut comprobatus noxius damnaretur, venire modis omnibus constituimus. Vnde merito a nobis fores damnandus, nisi erga te, petente nobis dilecto nobis Vrfo glorioso duce, minus seueritate quam patientia vteremur. Verum quia eatenus non venisti, excommunicatum te iure a nobis esse cognosceres, in promptu habentibus, secundum Apostolum, vlcisci omnem inobedientiam: verum quia nec sic ^{2. Cor. 10.} interim contempti salutem tuam contemnimus, vnde tertia ecce te vice vocamus, & Idibus Februariis præsentis decimæ indictionis nostro Concilio Romæ adesse mandamus: ita vt si tunc non occurreris, tamdiu sis cum fauentibus tibi deinceps a nobis & a toto Christi corpore alienus, quamdiu minus resipiscens, obedientiæ nequaquam iussis nostris colla summiseris. Porro, si in hac indiscipline permaneris, noueris deinceps tibi veniam denegandam, & secundum sanctos Canones nil de absentia penitus lucraturum, & non solum communionis, sed & honoris iacturam anathemate perculsum sine fine passurum. Data Kalendas Decembris, indictione decima.

EPISTOLA XX.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD VRSVM DVCEM VENETIARVM.

Gratias agit, quod apostolicæ sedis monitis paruerit.
Episcopos ad Synodum venire iubet.

Ioannes glorioso duci Venetiarum.

GRATIAS gloriæ tuæ pro benigna deuotione tua referimus, quam non solum verbis, sed & operibus erga nos studiosè declaras, & frequenter ostendis: & ideo nos paterno circa te detinemur affectu, & in his quæ ad tuam tuorumque pertinere ac prodesse vtilitatem cognoscimus, prompti & benigni semper esse curabimus: ita vt in diuinis præceptis, sacrisque Canonibus impedire intentionem & sanctionem nostram nunquam consentias: sed cum tibi de rebus ecclesiasticis quidquam iniungimus, si-

Concil. Tom. 24.

D

ficut deuotus filius nos obaudias, & adimplere quæ dirigimus, alacri semper animo studeas: quoniam nos tanto in causis tuis, & vbi tibi opportunitas fortassis euenerit, propiores tecum nos esse, ac benigniores inuenies, quanto te nos nolle a mandatis Dei aliquo modo auertere manifestius viderimus. Nam tibi, carissime, tamquam familiari nostro familiariter scribimus: quia nullius mortalis amorem preponere Dei iustitiæ possumus, qui nimirum euangelium legimus, dicens: *Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus.* Veniant igitur episcopi ad Synodum nostram, vt ipsis nobis rei veritatem significantibus, causam fratris & coepiscopi nostri Petri illis presentibus facilius diffinire valeamus. Is vero qui valida infirmitate vel senectute grauatur, si vlllo modo venire non potest, vicarium pro se strenuum mittat. Ille vero qui Constantinopolim ire refertur, si nondum abiit, nec abire eis Februarium menssem speratur, ab hac communi vtilitate nullo modo se subtrahat; sed veniens veniat, vt omni litigio terminato, in ecclesia Dei non nisi pax & tranquillitas perseueret. Optamus gloriam tuam semper bene valere. Data VIII. Kalendas Decembris, indictione x.

EPISTOLA XXI.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD CAROLVM IMPERATOREM.

Narrat calamitates ecclesiæ illatas a Saracenis, & imperatorem precatur vt auxilium aduersus eos mittat.

Joannes episcopus Carolo imperatori.

QVANTA & qualia per impiam gentem patiamur Saracenorum, quid dicam quia scribere quilibet stylus non sufficit, cum omnia ligna siluarum, si vertantur in linguas, enarrare non valeant? Quorum quia ex his quædam vestra iam didicit excellentia, prædisposuit exercitum suum ad hæc remouenda cum valida manu dirigere. Quo nos audito, mox eleuatis manibus Dominum collaudauimus, eiusque clementiam pro imperio vestro lætantes protinus exorauimus. Sed quanto, fili carissime, lætati sumus in his quæ dicta sunt nobis, tanto heu tristati & amaricati, quia quæ dicta sunt, rerum non sunt effectibus